

[Elisabeth Bruun Olesen]

putation fra Amtsrådsforeningen. Det skyldes jo, at Amtsrådsforeningen er meget tilfreds med, hvordan tingene har udviklet sig.

Vi mener som SF, at det er de yngre læger, der bliver tabere i dette spil.

Jeg synes, det er fantastisk, at Socialdemokratiet kan gå med til at gribe ind på denne måde, kan gå med til at cementere en situation, hvor arbejdsgivermodparten via sin, lad mig sige manglende fleksibilitet, manglende smidighed eller manglende lyst til at nå frem til et resultat får fremprovokeret en situation, hvor regeringen nødvendigvis, sådan som en borgerlig regering selvfølgelig tænker, må gribe ind og kan gøre det under henvisning til, at det er patienternes tarv, man varetager.

Hvad sker der i fremtiden? Skal vi se en situation, hver gang lægernes overenskomster skal fornyes, hvor Amtsrådsforeningen sidder, måske ikke med korslagte arme, men i alle tilfælde forholdsvis passivt, vel vidende, at det skal regeringen nok ordne, når det kommer til stykket? Hvad er så de frie forhandlinger værd på dette område? Er det så ikke bare en smuk tanke skrevet ned på et stykke papir?

Socialdemokratiet tog meget afstand fra – og det er jeg glad for – Fremskridtspartiets forslag i sin tid om, at der skulle være fredspligt, netop under påberøelse af, hvor nødvendigt det var, at de frie forhandlinger også eksisterede for sygehusvæsenets område. Men klinger det ikke lidt hult? Bliver man ikke lidt underlig inde i hovedet, når virkeligheden så er, at der ikke er en formaliseret fredspligt? Der har godt nok været en lovlig konflikt, men det forudsigelige resultat vil hver eneste gang på baggrund af Amtsrådsforeningens opførsel være, at en regering griber ind, og jeg håber ikke, at der, når Socialdemokratiet kommer til – selv om det ikke lover godt – bliver grebet ind næsten ensidigt til fordel for – jeg er enig i, at speciallægerne skal have faste stillinger – den ene part.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Fru Elisabeth Bruun Olesen anklager andre partier for dobbeltmoral i denne sag. Fru Elisabeth Bruun Olesen siger selv, at det er beklageligt, at ventelisterne vokser, og at VS, når Folketinget igen samles, vil tage initiativ til, at ventelisterne kan bringes ned.

Så var det jo egentlig rimeligt at spørge fru Elisabeth Bruun Olesen, om man har vilje til i VS at stemme for dette lovforslag, hvis ændringsforslaget om det ændrede kommissorium i § 6 bliver vedtaget, og dermed være med til at standse konflikten. Jeg tror, svaret vil være nej.

Jeg vil derefter gerne udvide spørgsmålet til: vil fru Elisabeth Bruun Olesen overhovedet stemme for nogen form for forslag, der standser denne konflikt – til gavn for patienterne?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil udtrykke det på den måde, at jeg og VS ikke har en fuldkommen principiel opfattelse af, at man aldrig nogen sinde må gribe ind i en konflikt. Det kan da godt ske, at det i givne situationer er rigtigt. Hvis der herinde havde været et flertal, der havde grebet ind på en måde, så lægernes krav var blevet tilgodeset, vil jeg da ikke udelukke, at vi kunne have stemt for. På den måde vil jeg ikke låse mig fast, det ville da være tåbeligt, og det ville især være tåbeligt, når vi står i en situation, hvor der måske på et tidspunkt kan komme et andet flertal til, der kan gøre noget fornuftigt. Det er ikke VS' politik. Nogle gange må man bare rent taktisk i sin politiske virkelighed gøre nogle ting, der strider lidt imod principperne, så hr. Henning Rasmussen skal ikke få mig ud i den situation, at jeg siger nej, nej, nej og nej herfra til evigheden. Jeg siger: det er ikke VS' politik, men vi vil godt taktisk overveje nogle situationer.

I forbindelse med den eksisterende situation er den vejledning, regeringen har givet, kun en vejledning, får vi at vide, som man ikke behøver at følge, men man er jo ikke specielt dum i Amtsrådsforeningen, man er ikke specielt dum blandt arbejdsgiverne. Når man har en vejledning, som formalistisk ikke tæller, men hvori man siger, hvad regeringen vil, ved man da også, at man meget let kan ende med det resultat. Så er signalet givet, og alene på grund af, at det signal er givet, kan jeg ikke forestille mig, at VS vil stemme for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):